

Sygn. akt VII K 1088/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016r. , 1 marca 2016r, 31 marca 2016r, 12 maja 2016r

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej – Joanny Syczyło

sprawy

K. G., syna J. i H. z domu S., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 18 sierpnia 2015r. w O. na ul. (...) prowadził, w ruchu lądowym samochód osobowy marki T. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając 0,67 mg/dm³ i 0,70 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego K. G. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178 a§1kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk i art. 71§1kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i orzeka 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych ,

III. Na podstawie art. 42§2kk orzeka środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4 (czterech)

IV. Na podstawie art. 43 a §2 kk orzeka środek karny świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych,

V. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od 18 sierpnia 2015r.

VI. Na podstawie art. 63§1kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18 do 19 sierpnia 2016r. i uznając iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny wymierzoną karę grzywny uznaje za wykonaną do wysokości czterech stawek dziennych,

VII. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i zwalnia go od opłaty.

Sygn. akt VII K 1088/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 18 sierpnia 2015r. w O. na ul. (...) prowadził, w ruchu lądowym swój samochód osobowy marki T. o nr rej. (...). Mężczyzna znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości. Przeprowadzone o godzinie 4.27 badanie urządzeniem Alkometr wykazało 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie przeprowadzone o godzinie 4.48 wykazało 0,70 mg/l. , zaś z godziny 5.14 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Tego dnia funkcjonariusze policji R. B. wraz z Ł. D. dokonywali kontroli statycznej na ulicy (...) w O..

W czasie służby funkcjonariusze zatrzymali m. in samochód ciężarowy. W trakcie przeprowadzania kontroli tego pojazdu, R. B. zauważył jadący z dużą prędkością pojazd, od ulicy (...) w stronę ulicy (...). Zmierzona miernikiem laserowym prędkość auta wynosiła 118 km/h.

Funkcjonariusz R. B. dał kierującemu latarką sygnał do zatrzymania pojazdu. Kierującym był K. G.. Mężczyzna pomimo sygnałów nie zatrzymał się. Zwolnił podjeżdżając do policjantów pełniących służbę i gdy ci podążyli w jego kierunku, gwałtownie odjechał z miejsca w stronę ul (...).

Ł. D. przekazał dyżurnemu informację o tym zdarzeniu drogą radiową. Następnie przerwano kontrolę pojazdu ciężarowego i po zwróceniu kierowcy dokumentów obaj funkcjonariusze udali się w kierunku pojazdu.

W trakcie poszukiwania pojazdu Ł. D. uzyskał informację, że poszukiwany pojazd został znaleziony przez oddział prewencji policji w składzie R. A. i C. O..

Po dotarciu we wskazane miejsce, funkcjonariusze spostrzegli samochód osobowy marki T. o nr rej. (...), którego kierowca wcześniej nie zatrzymał się do prowadzonej przez nich kontroli. Auto stało zaparkowane na parkingu. Pokrywa silnika auta była ciepła, co wskazywało, że pojazd był niedawno używany.

W trakcie prowadzonych czynności w okolicy ujawnienia auta funkcjonariusze z oddziału prewencji wylegitymowali podejrzanego zachowującego się mężczyznę. Okazał się nim K. G.. Zweryfikowano, iż mężczyzna widnie jako właściciel samochodu, który nie zatrzymał się do kontroli. Mężczyzna zaprzeczył, by posiadał klucze od auta, zaś poproszony o wyjęcie rzeczy z kieszeni – wyjął również przedmiotowe klucze.

Zatrzymany został rozpoznany przez R. B., jako kierujący samochodem marki T. o nr rej. (...), na ul. (...).

/ dowód zeznania R. B. k. 47v-48, zeznania Ł. D. k. 33v-34, wyjaśnienia oskarżonego k 32v- 33, 31zeznania R. A. k. 65v-66, 10v-11, zeznania C. O. k. 66-66v

Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym K. G. początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wnioszek o dobrowolne podanie się karze. Wskazał iż kierował swoim samochodem w stanie nietrzeźwości. Podł iż wypił 10 piw o pojemności 0,5 litra i pamiętał jak zatrzymała go policja. (k. 31v)

Wyjaśniając przed sądem podał iż tego dnia był zaproszony z pracy na imprezę integracyjną do restauracji czeskiej, gdzie spożywał alkohol. Podkreślił, iż po posileniu się i napiciu ok. godz. 20.00 poszedł do domu. Wskazał, iż odprowadzili go koledzy, a wypili jeszcze piwo po drodze. Podał, iż poszedł jeszcze do lasku do znajomych, gdzie spożywali alkohol i tam wypił może 1 może 1,5 piwa i poszedł do domu około godz. 22.00, 23:00. Podkreślił, iż zapukali do niego kolega i jego kolega i chcieli się napić piwa. Wskazał, że był pijany więc dał im samochód i powiedział – jedźcie. Według jego relacji kolega pojechał i miał mu przywieźć piwo. Wskazał, iż czekając przysnął. Zaznaczył, iż kolega zapukał i zadzwonił dzwonkiem do drzwi, a gdy on wyszedł kazał mu iść na ulicę (...), bo kolega jakiś numer zrobił i zostawił tam auto. Podał, iż wybiegł z domu i biegł przez park gdzie kręcił i szukał auta, a na drodze koło H. zatrzymała go Policja i wówczas znaleźli samochód. Podał, iż początkowo myślał, że nie ma kluczyków ale przypomniało mu się, że zawsze nosi zapasowe. Nie wiedział komu pożyczył auto, bo jak ktoś jest trzeźwy to często mu się zdarza pożyczać auto. Podał, iż teraz ma jeden komplet kluczyków i nie wie co się stało z drugim. Wyjaśnił, iż chciał sprawdzić, czy był

jakiś wypadek, a nie wiedział gdzie jest samochód. Podał iż nie czekał do rana, bo samochód to ważna dla niego rzecz, ma wartość sentymentalną i dużo serca w niego włożył(k. 32v-33)

Sąd zważył co następuje :

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego tylko w tym zakresie w jakim w toku pierwszych wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Relacje te zostały złożone w najkrótszym czasie od zdarzenia, kiedy pamięć o nich była świeża. Nadto oskarżony miał zbyt mało czasu aby ustalić wersję zdarzenia, pozwalającą mu uchronić się od odpowiedzialności karnej.

Pierwsze jego relacje są szczere, wiarygodne i korespondujące z pozostałymi w sprawie dowodami jak relacjami trójki przesłuchanych w sprawie funkcjonariuszy. Policjanci są osobami obcymi dla oskarżonego. Nie mają oni interesu w bezpodstawnym oskarżaniu oskarżonego o zachowanie, którego nie popełnił. Nadto wykonywali oni swe czynności służbowe, a uwzględniając, iż K. G. jest osobą karaną jedynie za czyn z art. 270§1kk w 2006r. , nie mieli oni możliwości wcześniejszego poznania go czy wejścia z nim konflikt. Nadto zauważyć należy, iż relacje zwłaszcza obu funkcjonariuszy przeprowadzających kontrolę są wyjątkowo istotne.

W ocenie Sądu analiza w tym zakresie relacji tak R. B. i Ł. D., wskazuje na brak jakichkolwiek podstaw do ich podważenia. Obaj mężczyźni relacjonują w sposób zgodny i logiczny. Tak w zakresie kontroli samochodu ciężarowego, jak i nadjechania samochodu oskarżonego. Zeznania te wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczny obraz inkryminowanego zdarzenia. Okoliczność, iż jedynie Ł. B. w sposób pewny wskazał, iż rozpoznał osobę kierującego, jako tę którą następnie zatrzymano w okolicy odnalezienia jego samochodu, nie podważa w ogóle relacji drugiego z policjantów. Zdarzenie miało nagły i niespodziewany charakter. Nastąpiło w porze nocnej na oświetlonej jezdni. Wobec czego to względy indywidualne, jak i ewentualne skupienie się i szybkość reakcji osobnicza spowodowała, iż jeden z policjantów spostrzegł osobę kierującego, gdy drugi z nich jej nie pamięta, czy nie spostrzegł. Sąd jednak analizując materiał dowodowy w sprawie właśnie na tych zeznaniach oparł swe ustalenia, albowiem powiązane są one również z nagraniem monitoringu dotyczącego nie zatrzymania się do kontroli samochodu marki t. (...).

W ocenie Sądu całkowicie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego złożone w Sądzie. Wymieniony relacjonując całkowicie niezgodnie ze swymi pierwszymi relacjami wskazał wersję całkowicie nie ostająca do pozostałych zebranych w sprawie dowodów. Z jednej bowiem strony nie kwestionując, iż w dniu zdarzenia był nietrzeźwy, który to fragment również Sąd podzielił, wskazał, iż pożyczył swe auto jakiemuś koledze. Nie potrafił wskazać ani jego personaliów ani nawet telefonu. Niewiarygodne jest pożyczanie swego samochodu nieznanemu osobie. Kolejnie oskarżony dowodził, iż dowiedział się że coś się stało z jego samochodem więc poszedł go szukać. Zupełnie niewiarygodne są te fragmenty jego wyjaśnień. Z jednej strony bowiem twierdzi, iż pod wpływem alkoholu szukał swego auta bo był z nim związany, gdy z drugiej strony miał je pożyczyć obcej osobie. Nadto nie wiedząc dokładnie gdzie go szukać, trafił w niedalekiej odległości od zaparkowanego swojego samochodu, stojącego z ciepłą jeszcze maską, i to w krótkim czasie od zdarzenia. Uwzględniając odległość miejsca zaparkowania samochodu od miejsca zamieszkania oskarżonego, gdy podał on, że kolega przyszedł do niego a zatem pieszo, skoro samochód został zaparkowany. Oskarżony nie zdążyłby w tak krótkim czasie i to będąc pod wpływem alkoholu dotrzeć w to miejsce pieszo . Kolejnym fragmentem podważającym wiarygodność wersji oskarżonego jest posiadanie przy sobie kluczy do samochodu. Spożywając w domu alkohol i nagle wychodząc nie zabierałby ze sobą kluczyków do auta.

Z powyższych powodów przedmiotowy zakres wyjaśnień oskarżonego nie zniósł krytyki innych dowodów zebranych w postępowaniu, wobec czego Sąd uznał je jedynie za przyjętą linię obrony zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karnej za zarzucany czyn. Sąd natomiast podzielił pierwsze wyjaśnienia oskarżonego. Są one spontaniczne, szczere i logiczne. Korespondują z pozostałym materiałem dowodowym jak zeznania funkcjonariuszy jak i protokołami badania stanu jego trzeźwości.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania funkcjonariuszki S. P.. Wymieniona relacjonowała na okoliczność swobody wyjaśnień oskarżonego w czasie stawiania mu zarzutów i przyznawania się do popełnienia zarzucanego mu czynu we

toku jego pierwszego składania wyjaśnień. Wymieniona zaprzeczyła aby na oskarżonego była wywierana jakakolwiek presja, co w ocenie Sądu potwierdza sama treść tych wyjaśnień. Zwykle gdy osoba relacjonuje niezgodnie z prawdą jej treść poza samym przyznaniem się lub nie zawiera innych treści, albowiem szybko i pod wpływem stresu trudno wymyślić rozsądną wersję. Oskarżony zaś podawał instynktownie takie treści jakie były prawdziwe. Wyjaśnienia te w całości Sąd podzielił. Oskarżony nie tylko formalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu ale podał iż spożył 10 piw o pojemności 0,5 litra. Potwierdził kierowanie samochodem. Przyznana okoliczność iż nie pamięta całości przebiegu tej nocy zdaje się wiarygodna wobec ilości spożytego alkoholu i stwierdzonego stanu nietrzeźwości.

Za wiarygodne w całości uznano zeznania funkcjonariuszy R. A. i C. O.. Wymienieni byli w patrolu który zatrzymał oskarżonego w okolicach zaparkowanego jego samochodu. Ich relacje są powiązane szczerze i wiarygodne, oraz nie zostały podważone innymi dowodami zebranymi w sprawie. Pewne luki pamięciowe obu świadków wynikają z upływu czasu i ilości zdarzeń, które obsługiwali i nie mogą zdyskredytować tych relacji.

Za wiarygodne uznano zebrane w sprawie dowody w postaci protokołów z badania stanu jego trzeźwości czy też płyty z monitoringu. Wiarygodność tych dowodów nie została podważona, zaś korespondują one z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, jak pierwsze wyjaśnienia oskarżonego i zeznania policjantów, który dokonali zatrzymania oskarżonego.

W tych okolicznościach materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości winę oskarżonego co do tego, iż w dniu 18 sierpnia 2015r. w O. na ul. (...) prowadził, w ruchu lądowym samochód osobowy marki T. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając 0,67 mg/dm³ i 0,70 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Mając nowsze okoliczności na uwadze Sąd uznał oskarżonego K. G. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178 a § 1 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Rozważając wymiar kary Sąd za okoliczności łagodzące uznał jego dotychczasową niekaralność. Za okoliczności obciążające uznano stan jego nietrzeźwości, znaczny stopień społecznej szkodliwości oraz spowodowane zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk i art. 71§1kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i orzekł 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych. Dotychczasowa jego niekaralność za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym uzasadnia przyjęcie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, pozwalającej uznać, iż wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające od osiągnięcia wobec niego celów kary tak wychowawczych, jak i zapobiegawczych. Jednocześnie wymierzona mu kara grzywny będzie realną dolegliwością związaną z popełnieniem przedmiotowego czynu. Oskarżony jest osobą młodą i zdrową, co umożliwia mu podjęcie zatrudnienia, wobec czego wymierzona kara nie jest nadmierną dolegliwością w jego sytuacji życiowej.

Sąd na podstawie art. 42§2kk orzekł środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4 (czterech). Określając długość tego środka, Sąd uwzględnił okoliczności jego popełnienia, spowodowane zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym, jak i stwierdzony stan nietrzeźwości.

Na podstawie art. 43 a §2 kk Sąd orzekł środek karny świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych. Przedmiotowe orzeczenie ma charakter obligatoryjny w warunkach skazania za czyn z art. 178 a §1 kk.

Jednocześnie na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od 18 sierpnia 2015r.

Na podstawie art. 63§1kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18 do 19 sierpnia 2016r. i uznając iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny wymierzoną karę grzywny uznano za wykonaną do wysokości czterech stawek dziennych.

W ocenie Sądu tak wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu oraz cele kary jakie ma osiągnąć tak wychowawcze, jak i zapobiegawcze.

Jednocześnie na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe , związane z jego zachowaniem i uwzględniając wysokość nałożonych już obciążeń finansowych zwolnił go od opłaty.